

[Thorndahl]

munisterne ikke siger det direkte, men det er jo det, lovforslaget går ud på. Man kan godt undre sig lidt over, at de ikke tør sige det direkte. Fremskridtspartiet er tidligere meget stærkt gået imod dette forslag, og det gør vi naturligvis fortsat. Forslaget svarer jo stort set til det forslag, som den forhenværende socialdemokratiske mindretalsregering havde i sit skattereformforslag.

Kommunisterne indfører begrebet reel kapitalgevinst på fast ejendom og viser ved en række eksempler, hvad kommunisterne mener med det. Man kan heraf konstatere, at kommunisternes oplysninger i hvert fald ikke er reelle, for enten ved kommunisterne så lidt om økonomi, at der ikke er grund til alvorligt at beskæftige sig med forslaget, eller også søger kommunisterne bevidst at vildlede offentligheden med bemærkningerne til lovforslaget.

Kommunisterne illustrerer deres definition af den reelle kapitalgevinst ved bl. a. at regne på forholdet mellem 13. alm. og 16. alm. vurdering, idet 13. alm. vurdering korrigeres for den prisudvikling, der har fundet sted inden for perioden. Forskellen mellem talværdierne, som er af størrelsesordenen 25-30 pct. af værdien af 16. alm. vurdering, er så nationaliseringsandelen. Hermed siger kommunisterne meget klart, at kurstab er en reel kapitalgevinst; det er det, der ligger i betragtningen. Kommunisterne glemmer, måske endda helt bevidst, at renten er steget fra ca. 4 pct. i 1950, som er det grundlæggende udgangspunkt, til omkring 17 pct. i 1977, og en meget stor del af det, kommunisterne kalder en reel kapitalgevinst, er simpelt hen et udtryk for, at renten er steget. F. eks. er renten fra 1965 til 1977 steget fra ca. 9,9 pct. til 16,8 pct., eller med ca. 70 pct., hvad der har ført til en tilsvarende forringelse af den reelle værdi af ejendomsvurderingen, der i hvert fald i princippet er handelsværdien.

Jeg går ud fra, at kommunisterne helt har overset det bilag nr. 21, som vi modtog i skatte- og afgiftsudvalget den 11. august i år i forbindelse med gennemgangen af den forrige regerings skattereformforslag. Bilaget behandler udviklingen for enfamilieshuse mellem 15. og 16. alm. vurdering, og jeg vil godt citere et par afsnit fra dette bilag.

Statsskattedirektoratet har beregnet udviklingen i kontantværdien for identiske enfamilieshuse fra 15. til 16. alm. vurdering. Ud-

gangspunktet er en gennemsnitlig stigning i ejendomsværdierne på ca. 79 pct. i løbet af de 4 år. For at nå frem til den tilsvarende stigning i kontantværdierne må de ca. 79 pct. korrigeres for de ændringer i prioriteringsforholdene, som er sket i løbet af de 4 år.

På grundlag af salgsstatistikens oplysning om købesummens berigtigelse dels i første halvår 1973, dels i første halvår 1977, samt andre oplysninger om kursforholdene i de to perioder anslår statsskattedirektoratet, at kontantværdierne ved 15. alm. vurdering i gennemsnit udgør ca. 83 pct. af ejendomsværdierne; ved 16. alm. vurdering anslås kontantværdien derimod til gennemsnitlig ca. 70 pct. af ejendomsværdien.

På grundlag af disse oplysninger kan den gennemsnitlige stigning i kontantværdien for identiske enfamilieshuse fra 15. til 16. alm. vurdering opgøres således, som det fremgår af et skema, når ejendomsværdien ved 15. alm. vurdering sættes lig med 100. Det fremgår af skemaet, at de 79 pct. i handelsværdi bliver ændret til 51 pct. i kontantværdi, og de 51 pct.s stigning i løbet af 4 år svarer til en gennemsnitlig stigning på ca. 11 pct. om året, altså nogenlunde det samme som den gennemsnitlige stigning i forbrugerpristallet.

Det fremgår af dette materiale fra statskattedirektoratet og fra skatte- og afgiftsministeren, at ud fra en gennemsnitsbetragtning har enfamilieshusene i hvert fald fra 1973 kun lige kunnet følge trit med den gennemsnitlige stigning i forbrugerpristallet, og at den reelle kapitalgevinst i realiteten er nul. En korrekt økonomisk beregning vil derfor vise et minus på knap 2 mia kr. for enfamilieshusene i perioden fra 1973 og ikke det overskud på ca. 100 mia kr., som kommunisterne påstår, og som fremgår af fremsættelsen og bemærkningerne til lovforslaget. Det er simpelt hen en grov vildledning, man her har præsteret.

Nu er spørgsmålet om en værdistigningsafgift på grund af regeringserklæringen og de uklarheder og åbenbare uoverensstemmelser, der er opstået mellem de to regeringspartier, jo blevet en meget afgørende sag for befolkningen og for regeringen.

En værdistigningsafgift, baseret på kontantværdien - hvad der i alle henseender må være det korrekte - beregnet for stigninger ud over forbrugerpristallet, vil i alt væsentligt alene ramme landbruget. Jeg vil godt under-